

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um innflutning á hundi.**23**

Stjórnarráðinu hefir borist beiðni frá Sigurði Guðmundssyni afgreiðslu- 6. febr.
manni hjer í bænum, um að honum verði leyft að flytja hjer í land hund frá út-
löndum, ættaðan frá Spáni.

Eftir að hafa leitað álits dýralæknisins í Reykjavík um þetta mál, hefir
stjórnarráðið, samkvæmt lögum nr. 56 frá 10. nóv. 1905, sbr. lög nr. 25, 9. júlí
1909, veitt leyfi til þessa með eftirfarandi skilyrðum:

1. að dýralæknir skoði hundinn áður en hann er fluttur í land og hafi ekkert
við heilbrigði hans að athuga.
2. að hundinum sje haldið í sóttkvi, svo að hann komi eigi saman við aðra
hunda, undir umsjón dýralæknis í 35 daga, og að hann eftir þann tíma reyn-
ist að öllu leyti heilbrigður.

Þetta er yður, herra bæjarfógeti, hjermeð til vitundar gefið til leiðbein-
ingar, að því viðbættu, að nefndum afgreiðslumanni hefir verið tilkynt leyfi þetta
hjeðan.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Arnessýslu um sveitfesti þurfalings.**24**

Borgarstjórinn í Reykjavík hefir með brjefi, dags. 11. f. m., áfrýjað til 7. febr.
stjórnarráðsins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 17. nóv. f. á., um ágrein-
ing milli hreppsnefndar Gnúpverjahrepps og sín útaf sveitfesti Einars Einars-
sonar, Laugaveg 72 hjer í bænum, sem viðurkent er, að fæddur sje í Háholti í
Gnúpverjahreppi hinn 9. apríl 1858, en maður þessi varð sveitarstyrksþurfandi
hjer í bænum um miðjan nóvembermánuð 1910, og sýna skjöl málsins, að hinn
9. des. það ár hafði hann þegið 35 kr. styrk.

Eftir þeim skýrslum, sem liggja fyrir í málinu, verður að telja sannað,
að þurfamaður þessi hafi hvergi verið búinn að vinna sjer sveit, er hann fjekk
leyfi til að setjast að í Reykjavík haustið 1900. Hefir hann dvalið þar síðan og
enginn styrkur verið veittur úr bæjarsjóði fyr en í nóv. 1910 eins og áður er
greint, eða eftir að hann hafði dvalið þar rúmlega 10 ár samfleytt. Hinsvegar
er það upplýst í málinu, að hann hafði á árunum 1908, 1909 og 1910 verið hjálp-
arþurfi og öll þau ár notið riflegs styrks úr Gnúpverjahreppi. Styrk þenna taldi
borgarstjórinn í Reykjavík sveitarstyrk og krafðist því, að hreppsnefnd Gnúpverja-
hrepps viðurkendi sveitfesti manns þessa þar, og greiddi $\frac{2}{3}$ hluta hins veitta
styrks. Hreppsnefnd Gnúpverjahrepps hjelt því aftur á móti fram, að styrkur
þessi gæti eigi talist sveitarstyrkur, þarsem hann væri veittur með samskotum
hreppsþúa, en eigi úr sveitarsjóði. Leiddi þetta til áðurnefnds úrskurðar yðar,
sem kveður svo á, að umræddur þurfamaður skuli teljast sveitlægur í Reykjavík.
Úrskurðinum hefir síðan verið áfrýjað hingað, eins og fyr er greint, og þess kraf-
ist, að honum verði hrundið og þurfamaðurinn úrskurðaður sveitfastur í fæðing-
arhreppnum, og hann skyldaður til að greiða $\frac{2}{3}$ hins veitta styrks.

Samkvæmt skýrslum þeim, sem hreppsnefnd Gnúpverjahrepps hefir gefið
um samskot þar í hreppi handa þurfamanni þessum, hafa flestir búandi menn í